

"Eenmaal zal dit vernederd
lichaam weer verrijzen".

MET DANKBAARHEID EN LIEFDE DENKEN

WIJ TERUG AAN

DE HEER

Theofiel-Ernest-Jozef VAN MELCKEBEKE

echtgenoot van Mevrouw

Irma FOUQUART

geboren te Elst op 29 oktober 1907, en overleden te Ronse, op 22 oktober 1968, voorzien en gesterkt door de Sakramenten der zieken en de Pauselijke zegen "in articulo mortis." Hij was lid van de Kerkraad St. Apollonia en van de godvruchtige Genootschappen op de parochie.

"Op U blijft ook mijn ziel vertrouwen, Heer en zij vertrouwt uw Woord en uw Beloften."

Zó maar, al was het de eenvoudigste zaak ter wereld, zoals een kind spontaan zijn moeder in vertrouwen neemt, heeft deze goede man, het leven, diens plichten en rechten als een gave en als een opgave van Godswege aanvaard, aanhoord en beleefd.

Langs deze beërfde overtuiging, heeft hij, een kind nog, na de dood van zijn vader, zijn jong leven dienstbaar gemaakt voor moeder en broers, later in een zelfde mannengeest van sterke, doorgezette beleving voor vrouw en kinderen.

Zijn grote voldoening bestond erin, wetend wat goed of kwaad was, mocht of niet mocht, onder en met de mensen te zijn en te leven, hun vreugde en smarten te delen of te helen. Het zal hem nu, ten vollen titel, als blijvende verdienste aangerekend worden. Nu zal zijn beloning niet uitblijven.

Zijn kinderen waren zijn vreugde en zijn fierheid. Voor hen heeft hij zich, onberekend alle stoffelijke en harde morele offers ten spijt, ingezet. Hun geluk, hun toekomst was hem het enige, waardevolle levensdoel.

Welk een onschatbaar erfdeel blijft zijn levensvoorbeeld ! Gelukkige kinderen, die schoon zullen en kunnen leven, als ze alléén maar aan vader willen denken en diens woord en daad spreken en opvolgen. Geburen en medeparochianen hebben er iets aan, en verliezen bij 't afsterven heel wat aan zo'n Medeburger.

Dierbare Echtgenote, ons leven was hard, maar schoon omdat wij mét en voor God wilden leven. Wij hielden, spijs alles, van het leven, wetend dat plichtsbetrachting troost en verdienste geeft. Dank voor uw begrijpende helpende zorg in lief en leed. Onze kinderen mogen nooit onze gemeenschappelijke pogingen vergeten. Hun christelijke opvoeding blijve hun de grootste en zekerste waarborg in hun eigen verantwoordelijk bestaan. Mochten ze hierin, de Kracht putten hun Vader en Moeder te eren. Goede zoon Noël, zo graag stond ik u af „voor de rechtstreekse dienst van God en Kerk." Laat ons steeds fier zijn, zoals voorheen, om uw Roeping en uitverkiezing. Bidde wij allen samen voor mekaar.

Dierbare familieleden, vrienden medeparochianen en bureu tot weerziens, allen.

De families VAN MELCKEBEKE, FOUQUART,
DE WOLF, BEERENS en VAN DEN DRIES-
SCHE,

danken U voor uw blijken van kristelijke deelneming.

Van der Stichelen - koster — Elst.